

Instanța de fond: Judecătoria Ialoveni – A. Sandu,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros,

ÎNCHEIERE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Iuliana Oprea
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către „Aristo-Lux” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Veronica Pascal,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea Comercială „Eldi & Co” Societate cu Răspundere Limitată împotriva „Aristo-Lux” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către „Aristo-Lux” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Veronica Pascal, s-a menținut hotărârea din 21 noiembrie 2016 a Judecătoriei Ialoveni,

constată:

La 02 martie 2016 Societatea Comercială „Eldi & Co” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare SC „Eldi & Co” SRL) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva „Aristo-Lux” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare „Aristo-Lux” SRL) cu privire la încasarea datoriei în sumă de 241 830, 35 lei, prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei și cheltuielilor de judecată. (f.d. 4-5)

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la 01 martie 2013 a încheiat cu „Aristo-Lux” SRL contractul de locațiune a imobilului cu destinație nelocativă nr.1. În conformitate cu pct.1.2 a contractului „Aristo-Lux” SRL i-a fost transmisă în locațiune o parte din spațiul bunului imobil amplasat în extravilanul or. Durlleşti, cu numărul cadastral XXXXX și anume spațiul nr.1 și nr.2 amplasate la etajul 1 și 2 al bunului imobil. Reclamanta a menționat că pârâta pentru ambele spații urma să achite lunar suma de 473 euro. Totodată, locatarul era obligat să achite în fiecare

lună în avans suma pentru chirie până la data de 05, prin virament, la contul de decontare indicat de locator. Cu toate acestea, „Aristo-Lux” SRL a acumulat o datorie în sumă de 241 830,35 lei . Reclamanta a mai indicat că de nenumărate ori a solicitat de la pârâtă achitarea datoriei, însă ea a refuzat. La 26 ianuarie 2016, în scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului, a expediat în adresa „Aristo-Lux” SRL o somație cu propunerea de a-și executa obligația contractuală, care a rămas fără răspuns.

Prin hotărârea din 21 noiembrie 2016 a Judecătorie Ialoveni s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Eldi & Co” SRL, s-a încasat de la „Aristo-Lux” SRL în folosul SC „Eldi & Co” SRL datoria rezultată din neexecutarea contractului de locațiune din 01 martie 2013, la situația lunii ianuarie 2016, în sumă de 241 830,35 lei și cheltuielile de judecată rezultate din plata taxei de stat de 7 254, 90 lei, în total 249 085, 25 lei. Cererea SC „Eldi & Co” SRL împotriva „Aristo-Lux” SRL cu privire la repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei s-a respins ca neîntemeiată. (f.d. 81, 97-99)

Prin decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de „Aristo-Lux” SRL, reprezentată de avocatul Veronica Pascal, s-a menținut hotărârea din 21 noiembrie 2016 a Judecătoriei Ialoveni. (f.d. 127, 128-134,)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 24 mai 2018 „Aristo-Lux” SRL, reprezentată de avocatul Veronica Pascal, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. (f.d. 137-139)

În motivarea recursului avocatul recurentei indică, că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material. Instanța de apel în decizia emisă nu s-a expus asupra tuturor argumentelor menționate în cererea de apel. Mai mult ca atât, a examinat apelul în lipsa administratorului insolvenței.

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 22 martie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 20 aprilie 2018, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește. (f.d.135)

În aceste circumstanțe recursul, declarat la 24 mai 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către „Aristo-Lux” SRL , reprezentată de avocatul Veronica Pascal, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că „Aristo-Lux” SRL, reprezentată de avocatul Veronica Pascal indică argumente

ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) Cod de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către de „Aristo-Lux” SRL, reprezentată de avocatul Veronica Pascal asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă „Aristo-Lux” SRL, reprezentată de avocatul Veronica Pascal și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de „Aristo-Lux” SRL, reprezentată de avocatul Veronica Pascal inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin.(1), (2), 433 lit. a), 440 alin.(1), (1¹) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către de „Aristo-Lux” SRL, reprezentată de avocatul Veronica Pascal, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Iuliana Oprea

Maria Ghervas